

Vlaams
Parlement

vergadering **C162**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 11 maart 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Willy Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van Br(ik) – 1250 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toepassing van de Brusselnorm en de Brusseltoets – 1397 (2014-2015)	8

VRAAG OM UITLEG van Willy Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van Br(ik – 1250 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, er is nog steeds een duidelijk tekort aan studentenhuisvesting in Brussel, onze hoofdstad, waar tientallen grote en kleinere instellingen van het hoger onderwijs zijn gevestigd.

Op de website www.brusselnieuws.be schat de vastgoedgigant Quares het tekort op 27.000. Br(ik, de Nederlandstalige studentendienst in Brussel, houdt het op een tekort van 9000. Er moeten alleszins nog heel wat koten bijkomen om aan de groeiende vraag te voldoen.

De directeur van Br(ik heeft gesteld dat de nood aan studentenhuisvesting het hoogst is in het prijssegment tussen 300 en 350 euro. Boven dit bedrag haken veel studenten af. Op die manier kiezen ze voor het pendelen, waardoor ze minder een band met onze hoofdstad opbouwen.

Minister, als Vlaams minister van Brussel maakt u zich hier ongetwijfeld zorgen om. Tijdens de vergadering van de commissie Brussel van 15 oktober 2014 hebben we de studentenhuisvesting in Brussel en de rol van Br(ik reeds besproken.

U hebt toen onder meer het volgende verklaard: "Aangezien het Brusselse huisvestingsbeleid algemeen zal worden opgenomen op gewestelijk niveau, zal in samenspraak met Br(ik bekeken worden hoe Br(ik zijn opdracht inzake studentenhuisvesting naar de toekomst toe het best kan invullen. Eventueel – maar ik wil niet vooruitlopen op de gesprekken – kan ook een heroriëntatie naar een flankerende dienstverlening, bijvoorbeeld rond het beheer van studentenhuisvesting voor Br(ik, aan de orde zijn."

Over het aanbod aan studentenkoten hebt u het volgende verklaard: "In de sector van de privéstudentenkoten waarvoor Br(ik bemiddelt, zijn er momenteel op een totaal van 4300 units nog steeds een tweehonderdtal koten beschikbaar. Die situatie is precies dezelfde als in 2013. Als we het totale aanbod aan studentenkoten naast elkaar leggen, overheerst het aanvoelen dat de kotenmarkt voor dit academiejaar – begin september – eerder ontspannen is. Daarmee bedoel ik dat er geen acuut tekort is zoals enkele jaren geleden en dat het dus minder lijkt te spelen."

Tot slot hebt u ook nog dit gezegd: "Ik heb met plezier vastgesteld dat er bij het aantreden van de nieuwe Brusselse Hoofdstedelijke Regering expliciet een nieuwe bevoegdheid 'studentenzaken' werd gecreëerd. Die bevoegdheid wordt gedeeld door de voorzitter van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering – door gemeenschap en gewest dus, wat op zich niet slecht is."

Minister, ik zou u in dit verband graag een paar vragen stellen.

Hebt u reeds overleg gepleegd met Br(ik over de toekomstige rol inzake de studentenhuisvesting? Welke concrete rol plant u voor Br(ik?

Zijn alle privéstudentenkoten waarvoor Br(ik bemiddelt ondertussen verhuurd? Hoe schat u momenteel het globale aanbod aan studentenkoten in, meer bepaald

in het prijssegment tussen 300 en 350 euro? Beschouwt u het aanbod als voldoende? Welke eventuele maatregelen wilt u treffen?

Hoe evalueert u de werking van de nieuwe bevoegdheid 'studentenzaken' op het eerste gezicht? Is er sprake van een gemeenschappelijke visie op het studentenbeleid in Brussel?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, enorm veel studenten kiezen er nog steeds voor te pendelen. Dat pendelgedrag zorgt er natuurlijk voor dat die studenten een minder hechte band opbouwen dan de studenten die op kot blijven.

Het tekort aan studentehuisvesting speelt ons nog altijd parten. Volgens mij is de stijging van het private aanbod dan ook goed nieuws. De schatting van Quares heeft volgens mij echter niet enkel betrekking op Brussel. Het gaat om zes verschillende steden, namelijk Brussel, Antwerpen, Gent, Leuven, Luik en Namen. Wat Brussel betreft, gaat het volgens Quares om een tekort van 15.000 kamers.

Volgens mij heeft Quares in opdracht van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een marktonderzoek uitgevoerd. Het gekende aanbod in Brussel, dat is het aanbod dat door de instellingen voor hoger onderwijs als specifiek studentenaanbod wordt erkend en ook op die manier op de markt wordt gepromoot, wordt ten gevolge van het door Quares uitgevoerde werk op 10.480 geschat. Het tekort dat Br(ik vooropstelt, ligt natuurlijk lager. Volgens mij maakt Quares echter geen onderscheid tussen Nederlandstalige en Franstalige studenten. Dat onderscheid valt op zich ook bijzonder moeilijk te maken. Ik denk ook dat een derde van de Brusselse studenten voor cohousing kiest. Dit betekent dat ze samen een appartement op de reguliere huurmarkt huren.

Minister, het grootste tekort situeert zich in het lagere prijssegment. Ik zou u hierover graag een aantal bijkomende vragen stellen.

In oktober 2014 hebt u verklaard dat de kotenmarkt zich voor dit academiejaar veeleer ontspannen gedroeg. Blijft u bij die analyse nu er wat meer cijfermateriaal beschikbaar is? In oktober 2014 waren de inschrijvingen aan de Brusselse instellingen voor hoger onderwijs nog niet gekend.

Er wordt gesteld dat het aanbod in het lagere prijssegment ontoereikend is. Ik weet dat we moeilijk in de toekomst kunnen kijken, maar zal de toename aan nieuwe studentehuisvesting volgens u een opwaartse druk of een neerwaartse druk op de prijzen uitoefenen? Ik besef uiteraard dat dit geen eenvoudige vraag is.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, dit is een interessant debat. Ik ga ermee akkoord dat er in Brussel niet bepaald een overaanbod aan studentenkoten is. Ik wil het echter even over de rol en de functie van Br(ik hebben.

Ik heb in het verleden vernomen dat huisvesting een gewestbevoegdheid is. Tijdens de vorige legislatuur heeft de staatssecretaris van Wonen een aantal initiatieven met betrekking tot studentenwoningen genomen. Ze heeft het plan opgevat een van de sociale verhuurkantoren tot een studentenwoningverhuurkantoor om te vormen. Deze plannen worden tijdens de huidige legislatuur voortgezet.

We voelen dat er initiatieven zijn. De vraag is echter wat dit voor Br(ik betekent. Tijdens de vorige legislatuur heeft de Vlaamse overheid de studenten in Brussel korting op de abonnementen voor het openbaar vervoer gegeven. We hebben gemerkt dat dit is teruggeschroefd met de motivering dat het openbaar vervoer een gewestbevoegdheid is.

Huisvesting is een gewestbevoegdheid. Als we nu dezelfde teneur zien, zou het mogelijk zijn dat Br(ik zich op een of andere manier moet heroriënteren. Volgens mij zullen we op die manier altijd de gewestbevoegdheden raken. We moeten dan ook afspreken op welke plekken we al dan niet complementair willen zijn. Het is zeer belangrijk dat er goed wordt overlegd.

Ik vind het zeer positief dat nu iemand de specifieke bevoegdheid voor studentenzaken heeft en dat er overleg tussen beide gemeenschappen is. We kunnen het immers niet over Franstalige, Nederlandstalige of anderstalige studenten hebben. Er is, zeker in het studentenmilieu, veel uitwisseling en diversiteit. Die mensen komen van overal en gaan overal studeren. Dit is zeer internationaal. Het beleid moet dan ook in overleg tussen de gemeenschappen en de gemeenten tot stand komen.

Minister, hoe ziet u de rol van de Vlaamse Regering met betrekking tot de studentenzaken in Brussel? Wat is ons doel? Wat is onze ambitie? Op welk vlak willen we complementair aan de gewestbevoegdheden zijn? We willen niet dubbelop werken, maar we moeten een toegevoegde waarde creëren.

Welk overleg hebt u gehad met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, met de Franse Gemeenschap en eventueel met een aantal gemeenten waar zich een grote studentenpopulatie bevindt om aspecten van studentenzaken te bespreken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, er is hier een hele reeks pertinente vragen gesteld. Ik zal die vragen met plezier trachten te beantwoorden.

Mijn kabinet en Br(ik hebben al verschillende gesprekken gevoerd. Sommige gesprekken zijn in het gezelschap verlopen van het kabinet van minister Vanhengel, de voorzitter van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Minister Vanhengel is ook bevoegd voor studentenzaken.

In januari stelde mijn kabinet samen met het kabinet Vanhengel een formele vraag aan de directeur van Br(ik om als Nederlandstalige entiteit mee verantwoordelijkheid op te nemen in het gewestelijk studentenbeleid. Aan Franstalige kant komt de koepel van de Franstalige hogescholen en universiteiten, het Plateforme Logement Etudiant (PLE), stilaan op kruissnelheid. Het is daarom belangrijk dat we ook aan Nederlandstalige kant goede afspraken maken. Ook de Nederlandstalige instellingen moeten naar mijn aanvoelen mee op de trein springen van het gewestelijk beleid. Ik zal straks zeggen wat ik daar precies mee bedoel.

Naar aanleiding van die vraag kwam er intussen – meer bepaald eergisteren – ook een overleg met de rectoren en algemeen directeurs van de Brusselse universiteiten en hogescholen, Br(ik en mezelf. Het overleg leerde me dat Br(ik bereid is om mee te werken aan een gewestelijke beleidsagenda op het vlak van huisvesting. De organisatie heeft op dit vlak veel expertise en knowhow opgebouwd. Ze wil dit nu ook, uiteraard in overleg met de politieke instanties van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschap, inzetten in een regionale samenwerking met het PLE.

Die samenwerking op gewestelijk vlak brengt in de toekomst hopelijk extra mogelijkheden op het vlak van huisvesting waarvan ook de studenten aan de Vlaams-Brusselse hogescholen en universiteiten kunnen meegenieten. Van mijn kant sprak ik af dat de extra mogelijkheden ook daadwerkelijk extra mogelijkheden moeten zijn en dat die niet zullen leiden tot een afbouw van mijn inspanningen op het vlak van studentenhuisvesting in Brussel.

Het gesprek met de rectoren en algemeen directeurs was bovendien goed om nog andere bezorgdheden te bespreken. Zo werd de afspraak gemaakt dat de promotie van het Brussels Nederlandstalig onderwijs bij Vlaamse en internationale studenten en het steunen van het studentenleven in de stad een onverminderde opdracht moet blijven voor de Vlaamse Gemeenschap.

Het overleg tussen Br(ik en het PLE bevindt zich uiteraard nog in een beginstadium en het zou voorbarig zijn om nu reeds een concrete conclusie te trekken over de toekomstige rol van Br(ik. Voor wat mijn eigen bevoegdheid betreft, kan ik wel nog aankondigen dat in de komende maanden verder overlegd zal worden met Br(ik in het kader van de vernieuwing van hun vijfjaarlijkse beheersovereenkomst. Ik heb dat trouwens al vermeld in mijn beleidsnota Brussel. De huidige beheersovereenkomst loopt tot eind dit jaar en de nieuwe beheersovereenkomst zal dus begin volgend jaar starten. Daartoe dient Br(ik voor de periode 2016-2020 een strategisch meerjarenplan op te maken, dat als basis zal dienen voor die beheersovereenkomst. In de loop van dit jaar zullen dus wel degelijk een aantal strategische keuzes gemaakt worden die invloed hebben op de toekomstige opdrachten en doelstellingen van Br(ik, dus ook op het vlak van de studentenhuisvestingen en de samenwerking met gewestelijke instanties voor studentenbeleid.

Het komt erop neer dat Br(ik zich intern nog aan het positioneren is op een raad van bestuur een van de volgende dagen. Br(ik zal binnenkort nog rechtstreekse contacten met het PLE hebben om in een soort snuffelfase na te gaan hoe ze het best kunnen samenwerken. Het nadeel is dat je nu dus een Franstalige partner krijgt die over een grotere massa aan hefboom beschikt. Het voordeel is dat er een Nederlandstalige partner is die over veel meer knowhow beschikt. In die zin bekijken we hoe we dat het best aan elkaar kunnen plakken, ook in het belang van het algemeen aanbod van studentenkoten voor Brusselse studenten in het algemeen. Op het vlak van die gewestelijke bevoegdheid, die is wat ze is, willen wij dus samenwerken. Dat zegt echter niets over hoe wij zelf ons aanbod willen sturen en bepalen. Er is niets dat zegt dat, omdat het een gewestelijke bevoegdheid is, daarin geen Nederlandstalige of Franstalige aanbieder een rol zou kunnen spelen. Wij gaan die dus verder blijven spelen. Dit zal verder evolueren. Ik zal u hierover in deze commissie of op andere plaatsen de komende maanden zeker kunnen rapporteren.

De promotionele rol die Br(ik nu speelt om Brussel als Vlaamse studentenstad aantrekkelijk te maken en te houden, moeten we daar volledig van loskoppelen. Dat moet niet in het samenwerkingsverband met het PLE worden opgenomen. Niet omdat we dat niet willen, maar omdat dat nergens voor nodig is.

Die twee bewegingen zullen we nu parallel proberen op te bouwen.

U hebt een aantal vragen gesteld over de markt zelf en het aantal koten. Wat de heer Bajart zei, klopt. Het cijfer van 27.000 – dat geciteerd werd op www.brusselnieuws.be in verband met het tekort aan koten – werd door vastgoedontwikkelaar Quares zelf rechtgezet. Dat cijfer had immers betrekking op het tekort voor heel België en niet alleen voor Brussel.

Wat Brussel betreft, heeft Br(ik het cijfer van het aantal koten in zijn privé-kotenbestand bijgesteld van 4300, zoals Br(ik had medegedeeld in oktober

2014, naar 3985 units. Naar aanleiding van een grondige screening van de activiteit of soms inactiviteit van de huisbazen, heeft Br(ik intussen namelijk 169 huisbazen geschrapt uit zijn bestand. Het gaat dan vooral om huisbazen in het segment van de kleine verhuurders, met 1 à 2 studentenkoten. Van de bijna 4000 overblijvende actieve units waren er op 5 maart 2015 nog 74 beschikbaar. Dat komt overeen met 1,9 procent leegstand en kan worden gekwalificeerd als laag of eventueel als frictieleegstand. Ik weet niet goed hoe we dat moeten doen, maar het is in elk geval niet hoog. Het is immers een normaal gegeven dat een beperkt aantal studentenkoten vrijkomt of vrij staat in de loop van het academiejaar. De meest voorkomende reden daarvoor is dat studenten hun studies in de loop van het academiejaar afbreken.

Er zijn momenteel geen gewestelijke data beschikbaar over het aantal studentenkoten in het prijssegment van 300 tot 350 euro. Ik neem aan dat de samenwerking tussen Br(ik en het PLE hier op termijn toe zou kunnen leiden. Dat zou toch een meerwaarde moeten betekenen van een gewestdekkend aanbod. In het databestand van de privé-kotenmarkt van Br(ik is het aanbod in de verschillende prijssegmenten als volgt verdeeld. Er zijn 1060 koten die voor minder dan 300 euro worden verhuurd, wat neerkomt op 26,6 procent, dus ongeveer een kwart van het Br(ik-aanbod. Er zijn 941 koten die worden verhuurd tussen 300 en 350 euro, wat neerkomt op 23,6 procent. Als je de koten onder de 300 euro en onder de 350 euro samentelt, komt je ongeveer op de helft van de Br(ik-kotenmarkt.

En dan is er de andere helft: in de categorie meer dan 350 euro huurprijs zijn er 1984, dat is 49,8 procent. Ik kan u nu moeilijk zeggen of dat genoeg of te weinig of te veel is. Ik denk in elk geval niet dat die beginverhouding alarmerend slecht is. We moeten ons afvragen of dat beter kan – of is het een normale verhouding? Daar zullen de samenwerking met het Plateforme Logement étudiant (PLE) en het globale gewestelijke aanbod ons meer over leren.

De 74 units die vandaag beschikbaar staan op het 'iKot'-platform situeren zich in de volgende prijssegmenten. Er zijn nog 13 koten beschikbaar die goedkoper zijn dan 300 euro, er zijn nog 19 koten beschikbaar van tussen de 300 en de 350 euro, er zijn 42 koten die duurder zijn dan 350 euro, of 56,7 procent. Ook daar zijn de verhoudingen min of meer dezelfde.

Uiteraard vind ik het net als u belangrijk dat er voldoende studentenkoten beschikbaar zijn in het prijssegment onder 350 euro. Het is van belang dat studentenhuishuisvesting betaalbaar is én kwaliteitsvol. Het is niet de bedoeling dat sommige studenten uit de boot zouden vallen of dat zij zouden moeten opteren voor een andere studentenstad omdat de Brusselse studentenkoten te duur zouden worden bevonden. Los van de regels van de markt, die zijn wat ze zijn, dient dit een aandachtspunt te blijven.

Ziedaar mijn antwoord, ik hoop dat het op de meeste vragen een bevredigende respons heeft geboden. We zijn dus wel degelijk in beweging. We zijn nog niet waar we moeten zijn, maar er zijn toch al significante stappen gezet sedert uw laatste vraag, durf ik te stellen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, dank u voor uw toelichting en voor de bedenking dat deze zaak in beweging is. Dat is zeer positief. Ik dank u ook voor het cijfermateriaal. Je kunt dat niet raadplegen om daar zicht op te krijgen. Uiteraard is dat een belangrijk element voor de prijszetting in de toekomst, en voor de afweging van een student om voor Brussel te kiezen of niet. In die context dank ik u voor uw antwoord op mijn vragen naar uw beleid. De samenwerking op gewestbasis zou daar een doorbraak kunnen brengen. We zullen dat afwachten. Met betrekking tot het internationale hoger onderwijs

mogen we toch wel verwachten dat ons beleid en het Brusselse beleid elkaar vinden, ook in het belang van de studenten. Ook belangrijk is dat we de expertise van Br(ik) behouden. Die doelstelling wordt hier duidelijk meegegeven, wat ook de latere rol van Br(ik) wordt. Ook daar is toch wel een tijdlijn op gezet, namelijk in het strategisch beleidsplan: tegen het eind van dit jaar of het begin van volgend jaar zou er een licht moeten op schijnen.

Minister, dank u voor al deze informatie. Ik zou zeggen: op dezelfde weg verder. Wij zullen tegen het eind van het jaar onze vraag nog wel hernemen, om te zien hoever we staan.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, dank u voor uw antwoorden op mijn vragen vanuit het marktperspectief. Ik sluit mij natuurlijk ook aan bij de vragen van mevrouw Van den Brandt over de rol en functie van Br(ik). Ik onthoud dat de gewestelijke samenwerking op beleidsvlak op de agenda staat. Ik kijk natuurlijk uit naar de oefening betreffende het strategische meerjarenplan en de samenwerking tussen het PLE en Br(ik). Dat zullen wij allemaal samen opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Elke Van den Brandt aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toepassing van de Brusselnorm en de Brusseltoets – 1397 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): In het regeerakkoord staat dat de Vlaamse Regering de Brusselnorm en Brusseltoets zal uitvoeren. Het is belangrijk dat dat erin staat: uit principe maar ook omdat de Vlaamse overheid voor een aantal gemeenschapsbevoegdheden een cruciale verantwoordelijkheid heeft in Brussel. De Brusselnorm betekent dat er in genoeg middelen wordt voorzien, de Brusseltoets is er dan weer om te zien of de decreten toepasbaar zijn in Brussel.

Ik stelde u een schriftelijke vraag over de Brusselnorm. Ik wilde weten hoe het er nu mee zit. Wij hebben een taskforce gehad, die een aantal jaren geleden een ambtelijk verslag gaf. Het was interessant om te zien hoe de cijfers van de Brusselnorm verder evolueren. Het is niet omdat dat in het regeerakkoord staat dat het vanzelfsprekend wordt uitgevoerd.

Vorige week gingen we met deze commissie op bezoek in de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). De leidend ambtenaar van de VGC zei dat aan de Vlaamse administratie was gevraagd om opnieuw aan tafel te zitten om de cijfers te actualiseren, maar daarop was nog geen antwoord gekomen. Dat vind ik jammer.

Minister, als minister van Brussel hebt u niet veel hefboomen, maar een van de belangrijkste is de Brusselnorm en de Brusseltoets. Als u die cijfers niet op tafel hebt, kunt u veel minder wegen op uw collega's-vakministers om te zeggen dat het wel of niet voldoende is. In die zin lijkt het mij vanzelfsprekend dat u die cijfers zou hebben.

Minister, welk initiatief neemt u op korte termijn om een actualisering van de cijfers van de Brusselnorm te krijgen? Hoe krijgt u daarin in de toekomst een soort van automatisme, zodat dat niet van een berekeningsprocedure moet

afhangen? Het moet een automatisme zijn, dat ervoor zorgt dat de Brusselnorm bij de begroting automatisch wordt toegepast. Wanneer zal het ambtelijk overleg tussen de VGC-administratie en de Vlaamse administratie plaatsvinden? Wij weten dat de VGC-administratie daarin vragende partij is.

Minister, over de Brusseltoets heb ik u geen schriftelijke vraag gesteld. Je kunt die Brusseltoets op vele manieren doen. Je kunt, net zoals bij de armoedetoets, bij elke beslissing van de regering vragen wat het betekent voor Brussel. Of je kunt het een beetje 'au fur et à mesure' doen, in functie van wat we denken dat belangrijk is. Of het wordt enkel gedaan op basis van echo's die we krijgen vanuit het werkveld.

Wordt de Brusseltoets consequent toegepast op alle besluiten van de Vlaamse Regering met betrekking tot gemeenschapsmateries? Welke methodiek wordt gehanteerd? Hoe wordt zo'n besluit afgetoetst? Gebeurt dat in overleg met de VGC of het werkveld of academici? Welke partners worden daarbij betrokken?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, Vlaanderen moet resoluut blijven kiezen voor zijn hoofdstad en moet dus ook zijn banden met zijn hoofdstad blijven versterken. Ik denk dat wij daar allemaal van overtuigd zijn. Zoals mevrouw Van den Brandt terecht opmerkt, wordt dit in het regeerakkoord onder andere vertaald door trouw te blijven aan de Brusselnorm. De Vlaamse Gemeenschap richt zich daarbij op 30 procent van de bevolking en reserveert 5 procent van het budget voor initiatieven in onze hoofdstad. Ook de Brusseltoets mag niet uit het oog worden verloren. Ik weet dat de auteurs ervan hier aanwezig zijn. In de Brusseltoets worden beleidsmaatregelen getoetst op het al dan niet toepasbaar zijn ervan in Brussel.

Om een goed overzicht te krijgen van de Brusselnorm en Brusseltoets hadden we tot voor kort het lijvige rapport van de taskforce voor Brussel. Maar die cijfers zijn al enkele jaren oud en misschien al wat achterhaald. De N-VA heeft van in het begin van deze legislatuur gesteld dat het taskforcerapport niet eenmalig mocht zijn. Om kort op de bal te kunnen spelen en om onze Vlaamse aanwezigheid in Brussel te blijven benadrukken, moeten we op jaarlijkse basis een overzicht kunnen krijgen van de situatie. Zo kunnen we bijsturen waar nodig en zien waar de Vlaamse Gemeenschap een tandje moet bijsteken. We hadden het er hier al over in het begin van de legislatuur. Vooral het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin bleek in het verleden, de cijfers zijn van 2011, met ongeveer 2,6 procent toch wel onder de vooropgestelde 5 procent te blijven. Verdere investeringen, om bijvoorbeeld het aantal inschrijvingen in de Vlaamse zorgverzekering te doen toenemen, zouden op hun plaats zijn. Wij hadden hierover vorige week een debat met minister Vandeurzen.

Een streefdoel van 5 procent op uitgaven halen, gaat vanzelfsprekend gemakkelijker wanneer ook de inkomsten toenemen. Maar dan is het ook belangrijk dat we die zorgverzekering daadwerkelijk Vlaams houden en dat we er geen intern Brussels verhaal van maken. Zeker met het oog op – binnen enkele jaren maar hopelijk vroeger – het verkrijgen van wat de Vlaamse sociale bescherming zou worden, pleiten wij ervoor dat de Vlaamse sociale bescherming ook in Brussel toepasselijk is.

Volgens recente cijfers halen we met betrekking tot het onderwijs, al is het nipt, wel 5 procent. Het probleem in dit verband is dat onze collega's van de Franse Gemeenschap ook op hun verantwoordelijkheden op het vlak van onderwijs in onze stad moeten worden gewezen. Als we naar het scholentekort kijken, merken we dat de inspanningen niet altijd proportioneel worden geleverd. Elke

gemeenschap, de Vlaamse maar uiteraard ook de Franse Gemeenschap, moet haar verantwoordelijkheid nemen.

De Vlaamse Gemeenschap moet slim blijven investeren in Brussel, in de Brusselse Vlamingen en in de oude en nieuwe Brusselaars die voor de Vlaamse Gemeenschap kiezen. Om die reden is het essentieel dat de Brusselnorm als een paal boven water blijft staan, net zoals dit in het Vlaams regeerakkoord en in de beleidsnota wordt benadrukt.

Minister, mijn partij, de N-VA, kijkt alvast uit naar uw antwoorden. We hopen dat de jaarlijkse rapportering over de Brusselnorm en de Brusseltoets niet al te lang meer op zich zal laten wachten.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, ik zal eerst de vragen over de Brusseltoets en vervolgens de vragen over de Brusselnorm beantwoorden.

De Brusseltoets wordt niet op alle besluiten van de Vlaamse Regering toegepast. Niet alle besluiten van de Vlaamse Regering hebben immers een regelgevend karakter. Ze hebben evenmin allemaal betrekking op gemeenschapsbevoegdheden. Ik ga ervan uit dat iedereen het ermee eens is dat de Brusseltoets in die gevallen niet aan de orde is.

De Brusseltoets is gericht op nieuwe regelgeving. Het is een beleidsinstrument dat wordt gebruikt om de Vlaamse decreet- en regelgeving die voor Brussel relevant is of kan zijn ex ante te toetsen op de toepasbaarheid in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en op het effect op de band tussen Brussel en Vlaanderen.

Het is belangrijk dat de Brusseltoets deel uitmaakt van het geheel van de zogenaamde reguleringssimpactanalyse (RIA), die in de Vlaamse Gemeenschap ondertussen al geruime tijd gemeengoed is geworden. De Brusseltoets is expliciet in de effectenmatrix opgenomen.

De hoofdverantwoordelijkheid voor de goede toepassing van de Brusseltoets ligt uiteraard bij iedere individuele beleidsactor die een initiatief neemt. In principe wordt de Brusseltoets voor elk beleidsdomein door de betrokken Vlaamse minister en zijn diensten doorgevoerd. Dit gebeurt mogelijk in overleg met de VGC en/of met het middenveld.

Tijdens de vorige legislatuur is een screening van de toepassing van de toets uitgevoerd. Hieruit is gebleken dat de toepassing niet altijd door elke administratie consequent werd toegepast. Zodra de gemengde ambtelijke commissie opnieuw van start is gegaan, lijkt het me dan ook nuttig opnieuw de opdracht te geven een nieuwe stand van zaken met betrekking tot de toepassing van de Brusseltoets te geven.

De Brusselse specificiteit kan vanuit verschillende invalshoeken worden benaderd. Ik geef enkele mogelijkheden. De benadering kan gebeuren in functie van de rol van de VGC, bijvoorbeeld als plaatsvervangend gemeente- of provinciebestuur, als regisseur van het beleid of als bruggenhoofd ten aanzien van de Brusselse gemeenten. Het kan tevens gaan om specifieke normen of om de reservatie van specifieke middelen voor Brussel. In bepaalde gevallen kunnen Brusselse vertegenwoordigers bij de beleidsvoering worden betrokken. Dit zijn allemaal aspecten van de toepassing van de Brusseltoets.

Kenmerkend is de aanwezigheid van Brusselparagrafen in de regelgeving. Decreet- of regelgeving die niet conform de Brusseltoets is, kan tijdens de ontwikkelingsfase met zogenaamde Brusselparagrafen worden aangevuld.

Ik zal nu op de Brusselnorm en op de rol van het ambtelijk overleg en de taskforce ingaan. Ik begrijp de bezorgdheid om over actuele cijfers over de Brusselstromen in de Vlaamse uitgaven te beschikken. We moeten er ons echter voor hoeden overhaast te werk te gaan.

In het rapport van de taskforce is voorgesteld om de toepassing van de Brusselnorm om de vijf jaar in kaart te brengen. Het voorstel bestaat er met name in op het einde van een legislatuur een stand van zaken op te stellen en om de mogelijke opties en te bereiken perspectieven al dan niet per beleidssector te onderzoeken.

Ik ga ervan uit dat de vorige Vlaamse Regering de van midden 2011 daterende financiële en inhoudelijke gegevens voor de betrokken beleidsdomeinen op het einde van de legislatuur nog relevant vond. Ik probeer hier op een voorzichtige manier te stellen dat de toepassing van de Brusselnorm regelmatig dan om de vijf jaar in kaart zou moeten worden gebracht. Bovendien kunnen de gegevens uit 2011, of we dat nu graag hebben of niet, nog steeds als relevant worden beschouwd. Er zijn sindsdien geen revolutionaire evoluties geweest. Eigenlijk kan dat ook niet, want dat is een contradictio in terminis. Ik ga ervan uit dat iedereen begrijpt wat ik eigenlijk bedoel. *(Opmerkingen. Gelach)*

Mevrouw Van den Brandt, in mijn beleidsnota en in het antwoord op uw schriftelijke vraag van 13 januari 2015 heb ik duidelijk vermeld dat ik eerst een duidelijke strategie en planning wil ontwikkelen om het integraal Brusselbeleid in de lijn van het Vlaams regeerakkoord vorm te geven. De Brusselnorm en de Brusseltoets maken hier deel van uit. De verdere ontwikkeling van de Brusselnorm en, bij uitbreiding, van de Brusseltoets hangen samen met een politieke consensus over de draagwijdte van deze instrumenten en over de ambities die precies moeten worden gemeten.

Ik zal binnen de Vlaamse Regering eerst een afsprakenkader en een timing opstellen voor de verdere invulling van de sectorale noden op het vlak van onderwijs, beroepsopleiding, ondernemerschapsvorming, cultuur, welzijn, gezondheid en dergelijke, van de sectoroverschrijdende of transversale noden en van de meer generieke noden die met de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC te maken hebben.

Zoals ik heb vermeld tijdens de vergadering van de samenwerkingscommissie tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap begin januari 2015, in mijn antwoord op uw schriftelijke vraag van 13 januari 2015 en in het overzichtsdokument 'Werven en punctuele dossiers 2015', dat ik de commissievoorzitter heb gevraagd te verspreiden, plan ik begin september 2015 een heropstart van de gemengde ambtelijke commissie met vertegenwoordigers van de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. Dit is niet nieuw. Ik heb de voorbije maanden al verklaard dat er momenteel bilaterale contacten tussen de Vlaamse gemeenschapsministers en de Brusselse samenwerkingspartners in de VGC aan de gang zijn.

Het is de bedoeling dit de komende weken in een kader onder te brengen. Op basis van de gemeenschappelijke besluitvorming in de Vlaamse Regering zullen we de taskforce opnieuw starten. Dit ligt volledig in lijn met de aanbevelingen van de taskforce zelf. De taskforce heeft immers gesuggereerd eerst politieke keuzes te maken en die keuzes vervolgens door een permanente ambtelijke samenwerking te laten onderbouwen.

Het is mogelijk dat een ambtenaar al eens te goeder trouw bepaalde standpunten ten aanzien van andere administraties inneemt. Dat gebeurt wel eens. Het is echter belangrijk dat administraties, net als politici, proberen zo goed mogelijk samen te werken.

Ik zal de ambtelijke commissie vragen om de financiële stromen van de Vlaamse Gemeenschap naar Brussel jaarlijks te actualiseren. Dit ligt volledig in de lijn van de resolutie die het Vlaams Parlement heeft goedgekeurd naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota Brussel.

Ik ben er niet zeker van of een jaarlijkse toetsing grote schommelingen zal laten optekenen. Dit is op zich niet van belang. Het is voor ons gewoon goed om het te weten. We zullen daar dan wel verder over debatteren.

Hoewel ik de Brusselnorm een warm hart toedraag, heb ik nog een bijkomende reden om niet overhaast te werk te gaan. Als methode heeft de Brusselnorm ook zijn onvolkomenheden. We zullen daar in deze commissie nog boeiende discussies over kunnen voeren. Zo zijn er, bijvoorbeeld, drie mogelijke interpretaties of benaderingen van de Brusselnorm.

Ten eerste kan de Brusselnorm als een absolute norm worden beschouwd. Dit betekent dat 30 procent van de Brusselse bevolking het aantal te bereiken personen inhoudt. Het gaat dan exact om 334.366 leerlingen, ouderen, bibliotheekgebruikers en dergelijke. Iedereen voelt aan dat dit weinig zinvol is. Deze benadering houdt immers geen rekening met de doelgroep, met de aard van het beleid en met een veranderende demografie.

Ten tweede kan de Brusselnorm als een relatieve 5 procentnorm worden beschouwd. Dit betekent dat de situatie in Brussel met de hele Vlaamse Gemeenschap wordt vergeleken. Het gaat dan om de doelgroep in Brussel en om de bevolking van het Vlaamse Gewest. Deze interpretatie is niet perfect. De specifieke en hoofdstedelijke centrumfunctie van Brussel komt niet volledig tot zijn recht.

Ten derde is kan de Brusselnorm als een relatieve 30 procentnorm worden beschouwd. De norm van 30 procent slaat dan op het geheel aan inspanningen die alle overheden samen in Brussel leveren. Dit is enkel mogelijk voor de domeinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap de bevoegdheid uitoefenen en waarvoor er geen andere initiatiefnemers, zoals private initiatiefnemers, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC), de gemeenten of de gewesten, zijn.

Het betreft nog steeds een zeer waardevol richtinggevend kader, maar een eenduidige interpretatie is er nog zeker niet. Afhankelijk van de interpretatie kan een evaluatie met betrekking tot sommige domeinen zowel tot een overaanbod als een onderaanbod leiden.

Bovendien houdt de interpretatie van de Brusselnorm niet altijd rekening met de specifieke situatie in Brussel. In de eerste plaats gaat het dan om de hoofdstedelijke centrumfunctie. Dit slaat onder meer op de aanwezigheid van hoger onderwijs en op de specifieke kenmerken van een grootstad. In de tweede plaats gaat het om de tweeledigheid van de instellingen. De aanbodzijde is Franstalig en/of Nederlandstalig, maar de vraagzijde is divers en meertalig.

Ten slotte weten we allemaal dat de doelgroep van de Brusselnorm ruimer is dan wat klassiek als Brusselse Vlamingen of Vlaamse Brusselaars wordt beschouwd. Zelfs indien we alle tweetalige Brusselaars meetellen, komen we nog niet tot het streefcijfer. De realiteit is dan ook dat de doelgroep van de Brusselnorm een meertalig, intercultureel karakter vertoont.

Mijn voorlopige conclusie luidt als volgt. Het concept van de Brusselnorm is ontegensprekelijk een belangrijke ambitie ten aanzien van Brussel, maar het mag geen fetisj zijn. Ik bedoel daarmee dat er een bepaalde dynamiek in de norm zit: absoluut of relatief, 30 procent of 5 procent. Maar het is wel een instrument waarmee het beleid vorm kan worden gegeven en waarmee streefdoelen kunnen worden gesteld. Het concept geeft de ambitie aan van de Vlaamse Gemeenschap om op een open en volwaardige manier aanwezig te willen zijn in haar hoofdstad. Ik neem de Brusselnorm en Brusseltoets ernstig – dat zal u hopelijk wel hebben begrepen – en zal proberen de meting ervan deze legislatuur te verbeteren tot werkzame instrumenten die een aanduiding zijn van de engagementen van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel.

Met andere woorden, zelfs met de jaarlijkse monitoring die we moeten doen, zullen we nog altijd een strategische monitoring over de jaren heen in het oog moeten houden.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Er zijn inderdaad verschillende interpretaties, lezingen of manieren van toepassing. Ik reageer hiermee op wat de heer Vanlouwe zei, namelijk dat we voor Welzijn klassiek een pak onder die 5 procent zitten en dat we het voor Onderwijs wel halen. Dat is natuurlijk zo als je vertrekt van die 5 procentnorm, maar als je vertrekt van de 30 procentnorm krijg je heel andere situaties. Voor Onderwijs kom je dan, naargelang het om kleuter- of hoger onderwijs gaat, aan 15 tot 25 procent. Ik neem een ruime marge. Het hangt er echt van af hoe je het leest. Dat vond ik wel een sterkte van het ambtelijk verslag, dat ze die verschillende lezingen daarin opnamen, zodat je echt kon zien dat je, in functie van hoe je die Brusselnorm hanteert, tot verschillende resultaten komt.

Er waren heel weinig bevoegdheden waarin de Brusselnorm in de verschillende lezingen werd gehaald. In die zin was de boodschap dat er nog heel wat tandjes moeten worden bijgestoken of dat er heel wat groeipaden moeten komen. Dat is in het belang van heel Vlaanderen en van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. De openheid die er nu is, het enthousiasme tegenover het Nederlands, moeten we als Vlaamse Gemeenschap grijpen. We moeten dit als een opportuniteit zien en niet als een bedreiging.

Ik sluit mij wel aan bij het feit dat Welzijn klassiek wat achteruit wordt gestoken. Op die domeinen, bijvoorbeeld kinderopvang, waar de 30 procentnorm wel werd gehaald, kwam het vooral doordat de private initiatieven die werden meegeteld de facto Franstalig waren. Je moet dus altijd nagaan wat de realiteit achter de cijfers is. Daarover ben ik het met u eens. Met het nieuwe decreet zijn de Franstalige crèches de facto overgeheveld naar het Office de la Naissance et de l'Enfance (ONE). Daardoor zal het cijfer in elkaar stuiken, terwijl er in de realiteit op het Brussels terrein niet veel is veranderd. Ouders zullen niet merken – of misschien maar een beetje – dat een crèche voortaan ONE of Kind en Gezin is. Zolang ze de deuren niet sluiten, is het goed.

Ik vind het wel belangrijk dat we de ambitie zullen behouden om zowel voor de 30 procentinterpretatie als de 5 procentinterpretatie te gaan. Ik spreek over die 30 procent niet in absolute aantallen. Ik snap uw redenering. Je moet niet voor 300.000 kinderen in een school voorzien, nee, je moet voor 30 procent van de kinderen in een school voorzien. Maar goed, voor de meeste deeldomeinen kan dat wel worden becijferd en berekend. Ik vind dat we die ambitie moeten behouden. We moeten voor die 30 procent en die 5 procent gaan. Het is enerzijds een kans om het Nederlands in Brussel sterk te maken, maar anderzijds

is het natuurlijk ook onze verantwoordelijkheid. We zijn nu eenmaal, samen met de Franse Gemeenschap, bevoegd voor een aantal zaken. We moeten die bevoegdheden opnemen. We kunnen de schuld niet naar elkaar doorschuiven.

Ik ben het ermee eens dat de Franse Gemeenschap extra scholen moet bouwen. Daar zult u mij geen millimeter van horen afdoen. Dat ontslaat ons echter niet van onze verantwoordelijkheid. Het is niet omdat er ook Franstalige scholen te weinig zijn dat we het schooltekort aan Nederlandstalige kant daarmee kunnen afronden. Ik weet niet of u dat bedoelde? U mag daar natuurlijk op reageren.

Open Vld heeft nogal fel campagne gevoerd door te pleiten voor een school voor elk kind en door te zeggen dat ieder kind dat in het Nederlandstalig onderwijs wil komen, daar ook in moet terecht komen omdat het een grondwettelijk recht is. Er zijn heel straffe woorden gebruikt. Ik denk ook dat het terecht is dat we die ambitie hebben. We moeten die kans grijpen. Als er zo veel kinderen zijn die Nederlandstalig onderwijs willen volgen, laten we dat dan gewoon doen. Maar als we het niet kunnen bieden aan alle kinderen die het willen, laat ons dan toch al ten minste die 30 procent hebben. Voor Onderwijs is er dan nog een stevige inhaalbeweging nodig.

Ik ben blij dat u zegt dat het jaarlijks zal zijn. Er zijn inderdaad wat nuances, daarmee ben ik het eens. Het jaarlijks doen, geeft ons een spiegel. Hetzelfde geldt met armoedecijfers: je krijgt ze ieder jaar, ze zijn vaak redelijk voorspelbaar, maar toch word je er ieder jaar mee geconfronteerd. Volgens mij geeft het u als minister een sterke hefboom naar uw collega's om te zeggen dat er extra inspanningen moeten gebeuren in onze hoofdstad.

Het verheugt me dat de taskforce of ambtelijke commissie zal samenkomen. We hebben daar heel veel uit geleerd en het moet worden voortgezet.

De Brusseltoets is inderdaad niet altijd relevant. Ik had het uiteraard – die nuance zat niet in mijn vraag – over de gemeenschapsmateries die in Brussel van toepassing zijn. Ik vind het wel belangrijk dat dit systematisch gebeurt en dat het is opgenomen in de effectenmatrix. We weten dat het niet altijd gebeurt zoals het zou kunnen en moeten. Ik ben blij te horen dat er binnenkort aan dezelfde commissie een opdracht wordt gegeven om dat verder uit te werken. We weten dat een paragraaf over Brussel in een decreet soms voor veel miserie kan zorgen. Dat kunnen we beter vermijden.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, vorige week hebben we in de commissie Welzijn een klein debat gehad met minister Vandeurzen. Daaruit bleek dat sommige partijen voorstander zijn om eigen Brusselse instellingensystemen op poten te zetten. Mevrouw Idrissi zei voorstander te zijn van een Brusselse zorgverzekering en een Brusselse sociale bescherming. Ik hoor hier consensus dat ondertussen is aangetoond dat de Vlaamse aanwezigheid in Brussel een meerwaarde is. Dat is voldoende bewezen op het vlak van onderwijs. We zijn een beetje het slachtoffer van het succes. Inzake de Vlaamse zorgverzekering zijn er andere cijfers en daar zijn verklaringen voor. Er moet daarin geïnvesteerd worden en de resultaten zijn pas vele jaren later zichtbaar. *(Opmerkingen van minister Sven Gatz)*

Inderdaad, ook op vlak van cultuur. Ik ben blij dat u de Vlaamse cultuur in Brussel ondersteunt. Dat is nog iets anders dan dat Vlaanderen de Brusselse cultuur ondersteunt, maar dat is een ander debat. *(Gelach)*

Ik ben blij dat mevrouw Van den Brandt de Vlaamse aanwezigheid in Brussel als een meerwaarde ziet. Niet alleen de Brusselse Vlamingen, maar ook heel wat

anderstaligen en Franstaligen erkennen dat dit een goede zaak is. Ik stel wel vast dat bepaalde Brusselse instellingen zich wat afkeren van Vlaanderen. Vlaanderen toont een openheid. In Brussel hebben we dat in het begin misschien wat moeilijker getoond, maar de openheid is er zeker. Brussel moet die openheid ook aanvaarden. Er moet wederzijds respect zijn.

Uit de cijfers inzake leerplichtonderwijs blijkt dat er een stijging is van 7,9 procent bij leerplichtige leerlingen op vier jaar tijd. Dat is in het basis- en secundair onderwijs, zonder het kleuteronderwijs. Het Nederlandstalige onderwijs ondergaat dezelfde stijging en het aanbod is uitgebreid met 7,9 procent. Ik vind het bijzonder jammer dat er in onze stad nog steeds sprake is van 'des écoles poubelles'. Ik blijf ervoor pleiten dat Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid bijkomend opneemt, maar dat ook de Franse Gemeenschap inspanningen doet in Brussel. Ze moet erkennen dat er een kwaliteits- en capaciteitsprobleem is in het onderwijs. Niet alleen de Vlaamse Gemeenschap kan die problemen oplossen: elke gemeenschap moet haar verantwoordelijkheid opnemen en er moeten afspraken worden gemaakt. Ik hoop dat u daarover binnenkort met uw Franstalige collega aan de tafel gaat zitten.

Ik keer even terug naar de discussie over de taskforce. Het is inderdaad een goede zaak dat de VGC-administratie en de Vlaamse administratie binnenkort – u had het, dacht ik, over september – hun werkzaamheden opnieuw zullen opstarten. Vijf jaar is wat lang om een correcte analyse te maken. Het bijsturen en nemen van maatregelen neemt toch ook altijd tijd in beslag. Daarom is het goed dat die ambtelijke taskforce of werkgroep dan wordt opgestart en dat we zo spoedig mogelijk kunnen bijsturen waar nodig.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Mijnheer Vanlouwe, u legt mij een aantal woorden in de mond, en ik wil daarover geen twijfel laten bestaan. We moeten vertrekken van de realiteit van vandaag. We hebben net een staatshervorming gehad. We hebben een bepaalde staatsstructuur. Groen zal bekijken hoe we met deze staatsstructuur op de beste manier kunnen inzetten op een zo goed mogelijke levenskwaliteit voor onze Brusselaars.

Dat wil niet zeggen dat Groen, zoals de N-VA, niet een andere mening kan hebben, dat we vinden dat het in Brussel nog iets anders kan worden georganiseerd om tot een efficiënt bestuur te komen. Het zal eventjes duren vooraleer we elkaar op alle aspecten vinden. Op sommige onderdelen zullen we elkaar vinden, op andere zitten we wat verder uiteen. In die zin is dit geen bijsturing van een inhoudelijk programma. Ik vertrek veeleer van de vaststelling dat er een institutionele realiteit is. Of je het nu goed vindt of niet, het is nu zo dat de Vlaamse Gemeenschap bevoegd en dus verantwoordelijk is voor Brussel. Brussel mag zelf geen scholen of crèches bouwen. Of we het nu goed of slecht vinden, wij moeten dat doen en die verantwoordelijkheid opnemen.

Minister, de cijfers die u gaf, kende ik niet. Ze maken duidelijk dat de bevolkingsgroei meegaat met de groei in het onderwijs. Dat is op zich goed. Maar het blijft zo dat we de 30 procent niet halen. In verhouding blijft de verdeelsleutel tussen de twee gemeenschappen bestaan. Ik weet dat we daarover van mening verschillen. Ik ben ervan overtuigd dat we naar de 30 procent kunnen gaan en dat dit een kans is om het Nederlands in Brussel te versterken. Dat geld komt dan terug via het federale niveau, via de financiering van het aantal kinderen in het onderwijs. Dat is niet enkel een kost voor de Vlaamse Gemeenschap.

Minister, ik hoor u pleiten voor een verhoogde inspanning van de Vlaamse Gemeenschap en voor overleg met de Franse Gemeenschap. Ik herhaal dat er

een masterplan nodig is waarin de twee gemeenschappen afspreken wie welke extra schoolcapaciteit in welke wijken gaat bouwen. We gaan er alleen maar komen door goede afspraken te maken. Aan geen van beide kanten hebben we voldoende financiële marge om los van elkaar plannen te maken en dan de problemen in bijvoorbeeld Ganshoren op te lossen, maar tegelijkertijd die in Schaarbeek niet.

Het ging hier ook over de 'écoles poubelles'. Ja, er zijn slechte Franstalige scholen, maar die zijn er ook aan Nederlandstalige kant. Er zijn ook goede Nederlandstalige scholen, we mogen trots zijn op ons onderwijs. Maar er is aan beide kanten nood aan inspectie en aan kwaliteit in het onderwijs. Het is echter niet zo dat Nederlandstalig goed is en Franstalig slecht. Die tweedeling gaat te kort door de bocht.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Wij hebben de recente zesde staatshervorming niet gesteund. Wij hebben meerdere keren gewezen op bepaalde problemen. Een ervan was de vereenvoudiging die in Brussel moest worden doorgevoerd. Dat houdt niet in dat die gemeenschappen moesten worden afgeschaft. Wij vonden dat de gemeenschappen moesten worden versterkt. De Brusselse instellingen hebben daadwerkelijk nood aan eenvoudige structuren waarvan iedereen en iedere Brusselaar, Nederlands- of Franstalig, beter kan worden. Ik stel vast dat dit een gemiste kans is. De voorbije weken heb ik vastgesteld dat er toch nog wel andere gemiste kansen waren, denk maar aan de woonbonus en de totaal versnipperde huurwetgeving. Wij hebben daar destijds op gewezen. Maar wij zitten in ieder geval opnieuw met de gebakken peren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.